

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

הצילום המלא בעמוד 14

הצילום המלא בעמוד 14

עש"ק פ' שופטים, בד"ח א"ח
ה' תהא שנת סגולות בכל
שנת הקהל

תבו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לזכות

החתן הת' הרב מרדכי מנחם שיחי'
והכלה מרת דבורה לאה תחי'

כהן

לרגל נישואיהם בשעטומ"צ
ביום ה', אדר"ח אלול, ה' תהא שנת סגולות בכל

"ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות"

*

נדפס ע"י הוריהם

הרה"ת ר' חיים יצחק וזוגתו מרת רות שיחיו כהן
הרה"ת ר' יהודה משה וזוגתו מרת צפורה שיחיו קלאפמאן

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

לא להתבייש בפרסום הנבואה / משיחת ליל ב' דר"ח אלול ה'תש"מ

8 זמן הגאולה

לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר ומינה נביא הדור / פרשת השבוע באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

לקיים את הוראות "שופט" ו"יועץ" הדור - נשיא דורנו / הוראות למעשה בפועל

12 ניצוצות של משיח

כבר ישנה ההתחלה בזה / קטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

13 כתי"ק - פרסום ראשון

הבטיחה תורה - ומיד הן נגאלין / צילום מהגהת הרבי על מאמר ד"ה אני לדודי ה'תשמ"ו

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש לזכות התתן התמים אורי אהרן יואל והכלה בתי' רות שי זיסק לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת
יה"ר שיכנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה - זוהי תורת החסידות, כרצון ולגות-רוח כ"ק אדמו"ר שליט"א משיח צדקנו ולזכות אחיו ואחיותיו וכל משפחת זיסק שי/ לברכות עד בלי די

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית-שמואל, מיקוד 26109 • טלפקס: 871-5770 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

Handwritten notes and diagrams in Hebrew, including a large scribble at the top left and various annotations with numbers like 47, 49, and 44. The notes appear to be a commentary or study on the printed text.

לא להתבויש בפרסום הנבואה

"בחודש הששי ביום אחד לחודש" בא חגי ומסר נבואה לבני ישראל: "כה אמר ה' צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת-בא עת-בית ה' להבנות" – שואל הקב"ה בתמ' גדולה: איך יתכן שישנם יהודים האומרים "לא עת בא עת בית ה' להבנות", שלא עתה הוא הזמן לבניית ביהמ"ק! היתכן שיהי' כדבר הזה?! • וממשיך תיכף שזה צריך לבוא מיד במעשים בפועל: "עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית!" • זוהי נבואה שהוצרכה לדורות, וכפי שאכן רואים כעת, שישנם כאלו הזקוקים להבהרה זו • ואף שאומרים שם בנבואה ש"הבית הזה חרב" – אבל כל ההכנות לזה, "מעשינו ועבודתינו", הם בזמן הגלות – ולא מדובר בהכנות שבלחש, שהוא מלחש לעצמו או מלחש גם לשני, ומתבייש לומר זאת בגלוי ועאכו"כ שזה יצא בגילוי ופרסום – הרי חגי הנביא פרסם זאת בתור נביא של הקב"ה! • משיחת ליל ב' דראש-חודש אלול ה'תש"מ – בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"*

וע"ז יל' נבואה גם הקשר לזמן דרוש זה (ענין ביטול המזבחות, כולם בשנה) עם פ' שופטים, אל' שהשקף
 הוא עם סיום הפרשה. דהנה ענין שופטים ושופטים גוי' מדי' הילוך (המחיצות) שבין השופטים
 לח' אבל כשנעלה השופטים ונחיימם ונמשכ' לאח' טעו' ללכת בדרכיו כל הימים, אזי נעשה
 ביטול המזבחות. ירחיב ה"א את' ג' גול' (מס' השומר ג') ללכת בדרכיו כל הימים, דענין ירחיב ה"א
 את גול' יש לומר שהו"פ מה שעתידה ארץ ישראל שהתפשט בכל הארצות, שהיה רבתי-יהויה-התפשט-גם
 בקרב-בני-ישראל. ועד שיהי' גם הילוך דבתי' חב"ד, כמארז' 409 ע"פ ירחיב ה"א את גול' דקאי על קיני קניזי
 וקדמוני, ומבואר ב"ה אל תב' את מראב לאדמו"ר האמצעי' שהם בחי' חב"ד, דהומשכה נכשוו היא רק
 בחי' דת, משא"כ לע"פ ע"י הקדמת העבודה דיסודו מעיוותיך הוצא לאופן דהגנה והשגה (יתפרנסו
 מיני' 42). חב"ד, מה-ע"פ-יהויה-הגילוי-דבתי' חב"ד, ולא עוד אלא שגם ה' הארצות (חב"ד) יהיו
 באופן דכיבוש, שנעשה בעל הבית, עליהם ועד שנקראות על שמו.
 ויהי רצון שכן תהי' לנו, שעי' הקדמת העבודה והפצת המעיינות חוצה וזכיבוש חב"ד שבגשש, גבוש נקרו
 ממש לכיבוש, חב"ד שבעולם, עד לכיבוש בחכמית באופן שנקראה על שמו, ויקדים זה באופן
 דאחישה ובזרות, שהיכף ויהי' משה'ס הגלות, ואח"כ, כובשים בשלימות אח ארץ שבעה עממין, ותיכף
 לאח"כ אף ארץ ג' האומות, ויהי' ישר-ענין ארץ עשר עממין, דמספר עשר מורה על השלימות ולעמידה, ז"ל
 מה שכתוב ידע' הוא בו עשר גימטרי' 40, וע"ז (חתי' 17), השירה העשירית' 44 והפרת העשירית' 48 והמנן
 העשיר' 46, שהקב"ה מונה את ישראל מפני רוב איבתם', וכ"ז בפי' במהרה בימינו ממש בפשטות, בזמן זמקום
 שלנו, נשמת בנופים, ובשמה ובסוב לבב.

אני רוצה להודיע לכולם שיש לי עניין בפרסום זה

לעילוי נשמת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה אנטיאן
 נפטר ליל שמע"צ ושמח"ת ה'תשס"ב
 יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר"
 והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלמה

גם בכתב, וכפסק הגמרא³ שנבואה שנכתבה זו הוכחה שהוצרכה לדורות, אף שתוכן הנבואה סובב לכאור' על הזמן בו עלו מגלות בבל ובקשר לביהמ"ק השני.
 וכך אומר חגי בנבואה – ש"דוח ה' דיבר בי ומלתו על לשוני"⁴ – לבני ישראל (נבואה שהוצרכה לדורות):
 "כה אמר ה' צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת-בא עת-בית ה' להבנות" – שואל הקב"ה בתמ' גדולה: איך יתכן שישנם יהודים האומרים "לא עת בא עת בית ה' להבנות",
 (3) מגילה יד, א.
 (4) ל' הכתוב – שמואל-ב כג, ב.

א. כשמחפשים היכן מוזכר ר"ח אלול בגלוי בתורה שבכתב, ד"ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא"¹, וע"ז בגוי' התורה שבעל-פה – אזי מובא באחרונים שר"ח אלול מוזכר בגביאים האחרונים, זכרי', חגי ומלאכי.
 בנבואת חגי בתחלתה² נאמר ש"בחודש הששי" – שבמנין החדשים הוא חודש אלול, "ביום אחד לחודש" – שזהו ב' דר"ח אלול, בא חגי ומסר נבואה לבני ישראל, ונבואה זו באה
 (* השיחה מובאת בעריכה מחודשת ובהוספת מראי-מקומות. המו"ל.
 (1) ראה תענית ט, א. זח"ג רכא, א.
 (2) חגי א, א-ב.

הבטיחה תורה - ומיד הן נגאלין

לפנינו ב' צילומים (מוקטנים) מההגהה הא' והב' של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שני האותיות האחרונות במאמר ד"ה אני לדודי, שנאמר באור ליום ה' פ' שופטים אדר"ח אלול ה'תשמ"ז (כקביעות שנה זו)

(המאמר נדפס בסה"מ מלוקט ח"א ע' תסז ואילך)

להלן פענוח הכתי"ק (הגהה הא' - בהדגשה, הגהה הב' - בכתב שונה):

ז ועפ"ז יש לתרץ ולבאר גם הרמז בהקשר דתוכן דרוש זה (ענין ביטול המחיצות, כולם בשוה) עם פ' שופטים, שהוא בגלוי עם סיום הפרשה. דהנה ענין שופטים ושופטים גו' הוא לברר החילוק (והמחיצות) שבין זל"ז, בין דין לדין כו', אבל כשפעולת השופטים נסתיימה ונמשכת לאח"ז בהנהגה ד"ללכת בדרכיו כל הימים", אזי נעשה ביטול המחיצות וכו', ועד אשר לאח"ז ירחיב ה"א את גבולך (ע"י אשר לפני"ז תשמור גו' ללכת בדרכיו כל הימים), דענין ירחיב ה"א את גבולך יש לומר אשר ברוחניות זהו"ע מה שעתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות. ועד שיהי' גם הגילוי דבחי חב"ד, כמארז"ל עה"פ ירחיב ה"א את גבולך דקאי על קיני קניזי וקדמוני, ומבואר בד"ה אל תצר את מואב לאדמו"ר האמצעי שהם בחי' חב"ד. דההמשכה עכשיו היא רק בחי' ז"ת, ותתרחב לע"ל, וי"ל אשר זהו בפרט ע"י הקדמת העבודה דיפוצו מעינותיך חוצה באופן דהבנה והשגה (יתפרנסון מיני), חב"ד, ולא עוד אלא שגם ג' הארצות (חב"ד) יהיו באופן דכיבוש, שנעשה "בעל הבית" גם עליהם ועד שגם חלק תורה זה ה"ז "תורתו" שנקראת על שמו.

ח) ויהי רצון שכן תהי' לנו, שע"י הקדמת העבודה דהפצת המעיינות חוצה וכיבוש חב"ד שבנפש, נבוא בקרוב ממש לכיבוש חב"ד שבעולם, עד לכיבוש בתכלית באופן שנקראת על שמו. ויקויים זה באופן דאחישנה וזרזיות, שתיתכף ומיד (בלשון הרמב"ם*) מסתיים הגלות, וכובשים בשלימות את ארץ שבעה עממין, ותיתכף לאח"ז גם את ארץ ג' האומות, וביחד ארץ עשר עממין⁴⁹, דמספר עשר מורה על השלימות דלעתיד, וכמרז"ל שכינור דלע"ל הוא בן עשר נימין, ולע"ל תהי' השירה העשירית והפרה העשירית והמנין העשירי, שהקב"ה מונה את ישראל מפני רוב חבתם. וכ"ז במהרה בימינו ממש בפשטות, בזמן ומקום שלנו, נשמות בגופים, ובשמחה וטוב לבב.

* הל' תשובה (. .) הבטיחה תורה . . ומיד הן נגאלין.

* (49) שני"ז ניתוסף גם בכיבוש דארץ ז' עממין.

(אגעשמאק") לעלות למקום גבוה בגשמיות שהוא גם גבוה ברוחניות - אלא עליו לעשות מעשה בפועל: לקחת עצים, ועם זה לרדת מההר ולהתחיל לבנות את הבית!

זוהי נבואה ברורה שנאמרה ביום ראשון של חודש אלול, וציוו לכותבה כי היא הוצרכה לדורות.

מיד הי' מובן שיתעוררו על-כך שאלות והסברות: היתכן, ו"אין סומכין על הנס"⁸ וכו' -

על כן הוא תיכף ממשיך (בנבואה הבאה⁹): "ויאמר חגי מלאך ה' (שחגי הגיע עוד פעם) במלאכות ה' לעם לאמר (בשליחות המקום)¹⁰, והוא אמר ומסר לעם שהקב"ה אומר) אני אתכם נאום ה'!"

- מובן ופשוט אפי' לקטן שבקטנים ולפחות שבפחותים, שכאשר הקב"ה אומר "אני אתכם", והוא עולה אתם "אל ההר", לוקח יחד אתם עצים ומתחיל לבנות אתם "את הבית" - בודאי שלא שייך בזה שום מניעות ועיכובים.

ג. אלא שהיות ומשיח עדיין לא הגיע בגלוי, אסור עדיין לבנות את ביהמ"ק כיון שלא יודעים את מקומו, וזקוקים למשיח צדקנו שהוא "בנה"¹¹ מקדש במקומו¹²; אבל

(8) פסחים סד, א. זח"א קיא, רע"ב. קיב, ב. שו"ע אדה"ז או"ח סת"ג סל"ב. סו"ס תפ.

(9) חגי א, יג.

(10) פרש"י (ועד"ז בראב"ע) שם.

(11) רמב"ם הל' מלכים פ"א ה"ד.

(12) ולהעיר מקונטרס "בית רבינו שבבבל" (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 468): "ואולי יש לומר [...] ש"במקומו" רומז גם על מקומו של מלך המשיח בזמן הגלות (לפני ש"הי זה משיח בודאי"), היינו, שבהיותו בגלות (ששם יושב וממתין ומצפה לגאול את בני"ו ושכינה עמהן מהגלות) בונה מלך המשיח מקדש (מעט) שהוא

שלא עתה הוא הזמן לבניית ביהמ"ק! היתכן שיהי' כדבר הזה?!

וכאמור, זוהי נבואה שהוצרכה לדורות, וכפי שאכן רואים כעת, שישנם כאלו הזקוקים להבהרה זו.

וכאשר מראים להם שכבר הובהר במילים ברורות שתהי' כזו מציאות, אכן מציאות משונה... שאומר "אחכה לו בכל יום שיבוא", אך כאשר אומרים לו שהכוונה ליום זה בפשטות - צריכים מיד לבוא ב"שטורעמדיקע נבואה" - היתכן שיש יהודי או יהודים האומרים: "לא עת בא עת בית ה' להבנות!"

ב. וממשיך תיכף (בנבואה שלאח"ז⁵), שלא מסתפקים בשאלה ותמ' לבד [שאז במילא לא כל אחד יקבל זאת, ואפילו שסוף-כל-סוף כל אחד יקבל - כי הרי זו נבואת ה', אבל יחשוב שבוה שקיבל יצא ידי-חובתו], אלא הוא תיכף ממשיך בנבואה, שזה צריך לבוא מיד במעשים בפועל: "עלו ההר והבאתם עץ⁶ ובנו הבית!"

זאת-אומרת, שאין כוונתו לומר נבואה ודברי מוסר, ולאחר שיתקבל המוסר ישוב כל אחד אל "תחת גפנו ותחת תאנתו"⁷, ויהי' עסוק בענינים הכי נעלים - אלא מקשרים זאת מיד עם מעשה בפועל: שיקח את רגליו, ויעתיקים ("אוועקטראגן") לגמרי אל ההר, למעלה ממדרגתו וממעלתו לגמרי, שהרי שהרי זהו "הר" אפילו בגשמיות העולם;

ולא רק שיעלה להר כי זה טוב ונעים

(5) חגי א, ח.

(6) בהנחה שנכתבה ע"פ סרט ההקלטה מופיע הביטוי "עצי זית" בכ"כ מקומות לקמן, אולם בנביא שם לא מצאנו לשון זה והעתקנו "עצים" או "עץ" סתם. ולהעיר בנוגע לבית ראשון - ממ"א י, כג; לא: עצי שמן, ותרגום ופרש"י שם.

(7) מלכים א', ה. מיכה ד, ד.

כבר ישנה ההתחלה בזה!

מדובר כמה פעמים ובפרט לאחרונה – אודות הכרות והודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו: "לאלתר לתשובה (ובמילא) לאלתר לגאולה", שכבר שיימו את הכל, אפילו ה"צחצוח הכפתורים", וצריך רק להיות "עמדו הכן כולכם" – וגם את זה כבר שיימו – לקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש – מובן, שאוחזים כבר עתה בזמן של קיום היעוד "ואשיבה שופטך גו' ויועצך", ויתירה מזה כבתחילה: כבר ישנה ההתחלה בזה.

(משיחת ש"פ שופטים, ז' אלול ה'תנש"א – מוגה – תרגום מאידית)

כשמישיח רואה שילדי ישראל והוריהם ומחנכיהם מחכים ומצפים לו...

. . יתנו, כנהוג, "שלושה" מטבעות ו"בתלתא זימני הוי חזקה", להוסיף חוזק לכאור"א מהמבוגרים ולכאור"א מהילדים כדי שיוסיפו ויתחזקו עוד יותר בלימוד תורתו וקיום מצוותיו של הקב"ה, ובכלל זה קיום הציווי ד"אחכה לו בכל יום שיבוא", שמצפים ומתגעגעים למשיח, שזה גופא מסייע שיבוא במהרה, ותיכף ומיד ממש – כשרואה שילדי ישראל והוריהם ומחנכיהם מחכים ומצפים לו, והוא עצמו מחכה ומצפה עוד יותר מתי כבר ה"יבוא" בפשטות ויוציא את כל בני"ה מהגלות.

(משיחת ז' אלול, למחנה קיץ "אמונה ה'תש"נ – בלתי מוגה)

ברגע שלאחר הדיבור מראים באצבע...

כיון שכבר נסתיימו כל הענינים ד"מעשינו ועבודתינו", וכפי שמעיד כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ששיימו אפילו "לצחצח הכפתורים", ועומדים מוכנים ("עמדו הכן כולכם") לגאולה האמיתית והשלימה – בודאי שמהדיבור בכל עינים אלו באים להמעשה בפועל ממש **תיכף ומיד**, ועד שברגע שלאחר הדיבור מראים באצבע ("מראה באצבעו ואומר זה") הנה דוד מלכא משיחא!

(משיחת ליל ב' דר"ח אלול ה'תשמ"ט – בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת יגון ע"ה בן – יבלחט"א – אברהם אלעל – נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"א יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

הענינים שקודמים לזה – "עלו ההר" ולקחת שם עצים, להכין אותם, להביאם ולשמרם שיהיו מן המוכן, והעיקר, לצאת מהגלות הפנימי – **בידו הם!**

שהרי הוא **עולה** אל ההר, ולא יוצא אל ההר וצועק שבעומדו על ההר הוא עדיין בגלות; ואמרים לו: לא! אתה עולה אל ההר כיון שהנך הולך בשליחותו של הקב"ה, כדי לקחת משם עצים ולבנות את ביהמ"ק,

רק שהקב"ה צוה אותו לא לבנות את בית המקדש בפשטות ח"ו, זאת יעשה משיח צדקנו – "בנה מקדש במקומו".

קודם לכן משיח "יכוף כל ישראל לילך בה (בדרך התורה) ולחזק בדקה"¹¹, הוא ידאג לזה ויתמסר בעצמו ("ער וועט זיך אליין מיט עם אָפגעבן") לראות שכל יהודי ילך בדרך הוי' ע"י קיום מצוות מעשיות.

וכאשר רואים שזה קשור עם מניעות ועיכובים, אזי "לחום מלחמת ה"¹¹ – לא נבהלים מזה, ו"אל יבוש מפני המלעיגים"¹³, ובודאי ש"י(נצח)", משום שזוהי "מלחמת ה" כמ"ש בנבואת חגי הנ"ל "אני אתכם נאום ה"!

ד. והנה בכל זמן, ישנה עלי' באופן המתאים לאותו הזמן, ולדוגמא, הענין ד"כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל ניתן למשה מסיני"¹⁴:

לפני שהתלמיד ותיק חידש את אותו ענין הרי לא ניתן לתבוע ממנו שילמד את החלק הזה בתורה משום שהוא עוד לא נתחדש, אלא

מעין ודוגמת המקדש שבירושלים . . בתור הכנה למקדש העתיד, שיתגלה תחילה שם, ומשם ישוב (עם הקב"ה ובני"ו) לירושלים". וראה שם בהע' 38.

13) טושו"ע (ואדה"ז) אור"ח בתחלתו.

14) ראה מגילה יט, ב. ועוד – נסמן בלקו"ש חכ"ט ע' 176 (ועוד). וראה שם הערה 33.

עליו ללמוד את החלקים שכבר ישנם בתורה. אולם, כאשר התלמיד ותיק כבר גילה וחידיש זאת בתורה, והרי אז פוסקת הגמ' ש"ניתן למשה מסיני" – אזי עליו לעסוק בחידוש זה, שמדוע הוא נתגלה ונתחדש בזמן מסויים דוקא – משום שענין זה דרוש דוקא באותו הזמן, וקודם לכן לא ה' צורך בזה.

בדוגמא למה שאמרים על שלמה המלך שתיקן עירובין ונטילת ידיים¹⁵, מכיון שקויים אז הפסוק¹⁶ "והניח לכם מכל אויביכם מסיבי וישבתם בטח" – שבני ישראל היו אז באופן של התיישבות, ולכן תוקנו הענינים דעירובין ונטילת ידיים כמבואר במפרשי הש"ס¹⁷.

ועד"ז גם אומר האריז"ל שדוקא בימיו החל הזמן שבו "מצוה לגלות זאת החכמה"¹⁸, ועד"ז בזמנו זה בעקבתא דמשיחא, שהפצת המעיינות צריכה להגיע גם ל"חוצה", וכידוע הדוגמא והמשל לזה מכתר המלך¹⁹, שלכן בזמן האריז"ל לא ה' הציווי הדפצת המעיינות חוצה אלא רק "לגלות זאת החכמה", ועוד קודם לכן גם זה לא ה' אלא רק יחידי סגולה למדו זאת. ועד"ז גם בנוגע לדקדוקי סופרים שאף הם רשומים בעשרת הדברות כמובא בירושלמי מס' שקלים²⁰, והרי הם נוספים מזמן לזמן ומתקופה לתקופה עד מידי שנה בשנה.

נשאלת השאלה: מדוע בדורות הקודמים

15) שבת יד, סע"ב. עירובין כא, ב.

16) פ' ראה יב, י.

17) ראה ביתר ביאור בהתוועדות תשד"מ ח"ד ע'

2366-7.

18) אגה"ק סכ"ו בשם האריז"ל.

19) "התמים" ח"ב ע' מט. אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ

ח"ג ע' שכו ואילך. ועוד.

20) פ"ו ה"א. וכ"ה בשהש"ר פ"ה, יד (ב). וראה

לקו"ש חט"ז ע' 197 הערה 42.

זה לא הי' בגלוי ודוקא עתה נתגלה?

ע"כ אומרים – "את הכל עשה יפה בעתו"²¹: היות שנוסף חושך בעולם, לכן כדי להתגבר גם על חושך זה – שלא נוסף ח"ץ בשביל החושך עצמו, אלא כדי שעל-ידו יגיעו ליתרון האור מן החושך, ויתרון נעלה יותר מכפי שהי' בדורות הקודמים – מוכרחים להוסיף גם תוספת אור, ולהוסיף לימוד ש"תלמוד גדול שמביא לידי מעשה"²² – להוסיף ב"נר מצוה ותורה אור"²³.

ה. וע"ז בא זירוז מיוחד כאמור, שכאשר מגיע החודש הששי "באחד לחודש", 'פותחים' את הנבואה שהוצרכה ל**דורות**, ורואים שיום זה מגלה, מעורר ומעודד ונותן כח במיוחד שיהי' "עלו ההר", ומבטל לגמרי את כל הדברים הבטלים ומבוטלים לגמרי – השאלה או התמלי' האם "ענת בית ה' להבנות" עתה.

וכיצד מבטלים תמלי' זו – עי"ז שמתעלה למעלה ממעמדו ומצבו ("עלו ההר"), וזה מתבטא אצלו במעשה בפועל "זהבאתם עיץ", ובזה הוא מתכונן (כמובא בנבואה) לבנין בית ה'.

ואף שאומר שם בנבואה ש"הבית הזה חרב"²⁴, ועי"פ הלכה הוא חרב, וכמדובר לעיל²⁵ שאסור לבנותו, וכשיבוא משיח צדקנו הוא קודם "ילחום מלחמת ה'" וינצח ואח"כ "בנה מקדש במקומו", ועלינו לחכות למשיח צדקנו שהוא יבנה את ביהמ"ק

– אבל כל ההכנות לזה, "מעשינו ועבודתנו"²⁶, הם בזמן הגלות – ולא מדובר

בהכנות שבלחש, שהוא מלחש לעצמו ("שושקעט זיך אליין") או מלחש גם לשני, ומתבייש לומר זאת בגלוי ועאכו"כ שזה יצא בגילוי ובפרסום – הרי חגי הנביא פרסם זאת בתור נביא של הקב"ה!

ואח"כ באה הגמ' ופוסקת שזוהי נבואה שהוצרכה לדורות!

ובזה ניתוסף עוד יותר – שאע"פ שנבואה זו היא חלק מהתורה, והרי "התורה היא נצחית"²⁷ במשך כל השנה כולה, אך כשמגיע היום המיוחד בשנה "בחודש הששי ביום אחד לחודש", היא מודגשת במיוחד ועומדת יותר בגלוי גם באותיות הכתב והדפוס, וכמדובר באופן ש"הוצרכה לדורות".

וכיון שהנבואה היא דבר הוי' – הרי בודאי שבלשון נבואת ישעי'²⁸: "לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי", עד שנמשך באופן ד"הולידה והצמיחה"²⁹, ויוצאים מזה פירות ופירות עושי פירות.

צריכים רק לקוות שהוא יעמוד על זה לעלות להר, ויעשה מעשה בפועל.

וכאמור, ידע איניש בנפשי' (מה עליו לעשות), ובאם לא ידע – ישאל אצל הרב המרא דאתרא, והוא יאמר לו מהי המצוה שהזמן גרמא, איזה ענין צריך להיות עכשיו במקומו ביום פלוני, "בקעה מצא וגדר בה גדר"³⁰, ועאכו"כ שזה לא רק ענין של גדר אלא ענין של פועל ומצוה ברורה, עם כל הפרטים שאין כאן המקום להאריך בזה מפאת פשיטות הדברים.

26 תניא רפ"ז.
27 תניא פי"ז.
28 ישעי' נה, יא.
29 שם, י.
30 עירובין ו, א. וש"נ.

צריך להתנהג בכל הענינים בחיים – "מטעמים" לשון רבים (כמבואר בתניא¹⁵), הן הענינים שהם "מתוקים" והן הענינים שהם "מרים" (בחיצוניות), אבל – מגלים בזה (וזה חלק מהוראת השופט), שבאמת ובפנימיות גם הדבר המר הוא "מתוק", ואדרבה – מתיקות נעלית יותר מדבר שהוא לכתחילה מתוק (ע"ד המעלה דחסדים הנסתרים).

באופן – שכל הפרטים ופרטי דחיי היהודי חדורים ומונהגים ע"פ הוראות ה"שופט" ו"יועץ" שלו – נשמתו.

וכך גם בכללות יותר – כל איש ואשה הם ה"שופט" וה"יועץ" דביתם ובני ביתם, וצריכים להנהיג את הבית ע"פ הוראות ועצות התורה.

עד בכללות עוד יותר, כנ"ל – שכל יהודי, אנשים נשים וטף, מקבלים על עצמם ומקיימים את הוראות השופט ויועץ הדור. ומשפיעים כך גם על אשתו ובני ביתו, עד על כל אלו שיכול להגיע אליהם.

עד גם בכללות העולם – באופן שכל העולם, גם עולם מלשון העלם והסתר¹⁶, עם כל פרטיו ופרטי נעשה רשות היחיד חדור בנקודה אחת ויחידה דיחידו של עולם¹⁷ (מלשון העלם למעליותא, מבחי' "ישת חושך סתרו"¹⁸), כפי שמגלה את עצמו "בקרבו" ע"י "נביא אקים להם גו' כמורך", נשיא הדור ש"הוא הכל"¹⁹, "צדיק יסוד עולם"²⁰,

ע"ד אבן השתי' – שנמצאת במקום מסויים בעולם הזה הגשמי²¹, וקיימת תמיד בלי שינויים (אפילו לא השינוי דגניזה, כהארון שנגנז²² וכיו"ב), ע"ד שופט ונביא שקיים (נצחי) בכל דור (כסימן לגילוי אלקות בעולם באופן תמידי) – שממנו הושתת כל העולם כולו²¹. ושני הענינים באבן השתי' – (א) נקודה אחת (ב) הכוללת הכל (ממנו הושתת כל העולם) – מרומזים גם באותיות ד"שתי-ה"²³ (ועד"ז בתיבת "ישת" ד"ישת חשך סתרו" כנ"ל): ה"י"ד מורה על נקודת הביטול (קבלת עול) – ע"ד הענין ד"שופטיך", וה"שתה" מורה על התפשטות – כנראה בצורת האותיות ש, ת, וה – ע"ד הענין ד"יועציך".

(משיחת ש"פ שופטים, ז' אלול ה'תנש"א – מוגה, תרגום מאידית*)

22 שם נד, ב.

23 ולהעיר שבשנת הש"ת (שנת הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר) התחילה תקופה חדשה בפעולתו ועבודתו כו'. ובפרט לאחרי שעברו יותר מארבעים שנה מאז, כאשר ניתן לבני' לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע" (תבוא כט, ג).

(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.

15 פכ"ז.

16 ראה לקו"ת שלח לו, ד. ובכ"מ.

17 ראה תניא ספ"ג. ובכ"מ.

18 תהילים יח, יב.

19 פרש"י חוקת כא, כא.

20 משלי י, כה.

21 יומא נג, ב.

לקיים את הוראות "שופט" ו"יועץ" הדור - נשיא דורנו

ובפשטות:

בעמדנו בהתוועדות חסידים בד' אמות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – צריך כל אחד, אנשים נשים וטף, לכל לראש לקבל על עצמו החלטות טובות לקיים את כל ההוראות טובות ועצות המדוברים בהתוועדות – מיוסד על תורה שבכתב ותורה שבע"פ, ודברי תורה והוראות דרבותינו נשיאינו.

שיהי' "שופטים תתן לך בכל שעריך", שכל ז' שערי האדם, ב' העינים וב' האזנים שלו, ב' נחירי האף ופיו – יונהגו ע"פ הוראות תורתנו הקדושה כפי שנמסרה ע"י "מאן מלכי רבנן" בכלל, ובפרט ע"י ה"שופט" ו"יועץ" הדור – נשיא דורנו,

ובפרטיות יותר: כשם שישנו שופט ונביא בכל דור, וזהו מ"יסודי הדת", שתמיד ובכל מקום ישנו גילוי אלקות למטה – עד"ז הוא גם בפרטיות ביהודי בעצמו, שיש לו נשמה, שהיא "חלק אלקה ממעל ממש"¹¹, ממש גם בפירושו שזה קיים באופן נצחי (גם כפי שירדת למטה בעולם הזה הגשמי).

ותוכן ההוראה ד"שופטים גו' תתן לך בכל שעריך" הוא בזה, שהוראות ה"שופט" ו"יועץ" הכללי נמשכים ועוברים ע"י ה"שופט" ו"יועץ" הפרטי שבכל נפש האלקית, שכל ה"שערים" (איברים גשמיים) שלו מונהגים ע"י ג' המוחין שלו ("שופטיך"), ומדותיו שבלב ("יועצך"), שכל ומדות דנפשו האלקית, הלומדת ומבינה את הוראות התורה, ובפרט כפי שמתבאר ע"י "שופט" הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ומוריד זאת במדות הלב שלו, אהבה ויראה וכי"¹².

זאת-אומרת שלימוד התורה שלו צריך להיות לימוד שמביא לידי מעשה, המתבטא בהנהגתו בפועל – הן בכח הראי' שלו, הן בכח השמיעה שלו, הן בחוש הריח שלו והן בדיבור וטעימה (בפה) שלו.

ובכל אחד מהם – בשני הכיוונים דימין ושמאל, עשה טוב וסור מרע, שכנגד זה הם ב' עינים, ב' אזנים וב' נחירי האף. וגם הפה – טועם ("חיק אוכל יטעם"¹³) הן טעם מתוק והן טעם מר¹⁴. זאת-אומרת, שהוראת השופט (ובפרטיות השכל דנה"א) מקיפה ומורה כיצד

ו. וזוהי ג"כ ההוראה בנוגע לפועל:

שלא יתביישו ויאמרו: היתכן שפתאום מתאספים יחד בנוגע להכרזת נשיא דורנו³¹ "לא לתר לגאולה" ביחד עם "לא לתר לתשובה"³² – הרי נמצאים ב"ה-הא" של העולם, ובחושך כפול ומכופל של הגלות!?

ואח"כ מתחילה הקושיא הידועה: הרי הכרזה זו נאמרה לפני ארבעים שנה ועדיין לא בא!?

אזי כמדובר כמ"פ³³, אותה השאלה ישנה גם על הקיצים שאמרו גדולי ישראל, מתחיל מהאגרת הארוכה של הרמב"ם, וישנם עוד קיצים אחריו ולפניו, רש"י וכו', ויש כבר ספרים שליקטו את כל הקיצים, וכפי שהגמ' עצמה אומרת "כלו כל הקיצין"³⁴, קיצין לשון רבים,

[והביאור הוא (בקצרה): שאז אמנם ה' זה זמן מוכשר, רק שאח"כ התערב ה"קלוגינקער" [=היצה"ר], ובמילא ניתוסף עוד בגלות,

אבל הרי "כלו כל הקיצין" (כלשון הנ"ל),

31 סיון-תמוז תש"א. אלול תש"ב (נדפסו באג"ק שלו ח"ה א'תמוז. א'תנה. א'תפ. ח"ו א'תתסז).

32 להעיר, שעיקר ההכרזה היתה על הגאולה, ובכמה מקומות ב"קול קורא" נזכר רק "לא לתר לגאולה", וה"לא לתר לתשובה" הוא הכנה להגאולה. ובלשון הרמב"ם (הל' תשובה פ"ז ה"ה): הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין.

33 שיחת ש"פ דברים תש"מ סט"ו ואילך (שיחות-קודש תש"מ ח"ג ע' 723 ואילך).

34 סנהדרין זז, ב.

ובאם אז (בזמן הגמ') ה' כן, עאכו"כ עכשיו! ובפרט עוד כשמגיע ר"ח אלול, "בחודש הששי ביום אחד לחודש", כמדובר לעיל הרמז הנפלא, שכלל אינו רמז אלא מובא בגלוי בנבואת חגי.

ז. ויה"ר שיתחילו מההחלטה הגמורה שדברי הקב"ה בסיום וחותם הנבואה ש"אתכם אני" (כמדובר לעיל), נאמרים לכל יהודי ולכל בני ישראל, ובמילא יכולים לפעול הכל באם רק מחליטים בתוקף המתאים.

ולעשות זאת (כמדובר לעיל³⁵) באופן דשבת [. . .] מתוך עונג שזה כולל בתוכו גם שמחה, ובמילא פורץ את כל הגדרים, ומוסיף עוד יותר בהצלחה הן בכמות והן באיכות, והן באחישה ובאחישה גופא.

ובפשטות: שכל יהודי יבנה את ביהמ"ק הפנימי שלו, שזה יוסיף בזירוז בניית ביהמ"ק הכללי והמשותף לכל ישראל, ע"י הנשמה כללית ומשותפת לכל ישראל – משיח צדקנו.

ולעשות זאת בשמחה ובטוב לבב, ויפה רגע אחד קודם, ובפרט שהמלך בשדה³⁶ וישנה האפשרות לילך מיד עם המלך, בלי להמתין שבועות ואפי' לא ימים (ל' רבים), לבית המקדש, "מקדש אדני-כוננו ידך"³⁷, ובל' הרמב"ם³⁸ "נגאלין מיד".

35 בתחלת ההתוועדות (שיחות קודש שם ע' 961).

36 ראה לקו"ת ראה לב, ב.

37 בשלח טו, יז.

38 הל' תשובה שם.

13 איוב יב, יא.

14 ראה רמב"ם הל' דיעות פ"ד.

11 תניא רפ"ב.

12 ראה שם פ"ג.

לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר ומינה נביא הדור

. מזה מובן הלימוד שישנו לכל-אחד בעמדנו בשבת פרשת שופטים בדורנו זה ובפרט בזמן האחרון, הרגעים האחרונים דהגלות – שצריכה להיות עבודה בהתאם מדה כנגד מדה למצב הגאולה:

לפרסם אצל עצמו ואצל כל אלו שאליהם אפשר להגיע – שצריכים לקבל על-עצמם (ביתר חוזק) את ההוראות ועצות ד"שופטיך" ו"יועציך" שבדורנו – "מאן מלכי רבנן" בכלל, ובפרט נשיא דורנו – הבא בהמשך לרבותינו נשיאינו שלפניו – שופט דורנו ויועץ דורנו ונביא דורנו,

וכציווי התורה הנ"ל: "נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצוונו", "אליו תשמעון", וכפס"ד הרמב"ם הנ"ל, שאם יש לאחד המעלות והשלימויות שצריכים להיות לנביא ומראה אותות ומופתים – כפי שראינו ורואים בהמשך קיום ברכותיו, אצל נשיא דורנו – הרי "אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כו' אלא מפני המצוה שצוה משה בתורה ואמר אם נתן אות אליו תשמעון", או עי"ז ש"יאמר דברים העתידיים להיות בעולם ויאמנו דבריו"² (כפי שראו זאת אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר),

ויתירה מזה: "נביא שהעיד לו נביא אחר שהוא נביא – כפי שהוא בנוגע לנשיא דורנו, ונמשך בדור שלאחריו ע"י תלמידיו כו' – הרי הוא בחזקת נביא ואין זה השני צריך חקירה"³, וצריכים לציית לו תיכף ומיד עוד "קודם שיעשה אות", ו"אסור לחשוב אחריו ולהרהר בנבואתו שמא אינו אמת ואסור לנסותו יותר מדי כו' שנאמר⁴ לא תנסו את ה' אלקיכם כאשר נסיתם במסה כו' אלא מאחר שנודע שזה נביא יאמינו וידעו כי ה' בקרבם ולא ירהרו ולא יחשבו אחריו כו"², כיון שמאמינים בדברי הנביא, לא משום שאלו דבריו של הנביא, אלא משום שאלו דברי הקב"ה ע"י נביא זה!

[אפילו לא דברי הקב"ה שנאמר ע"י נביא שני, אבל לא נאמרו אליו].

ישנה ההוראה כנ"ל, שצריכים לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל-בחירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי' ה"שופטיך" ו"יועציך" ונביא הדור, שיורה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בנ"י וכל האנשים דדור זה, בכל עניני תורה ומצוות, ובנוגע לחיי והנהגות היום-יום הרגילים, גם ב"כל דרכיך" (דעהו) ו"כל מעשך

(3) שם ה"ה.

(4) ואתחנן ו, טז.

(1) ראה גיטין סב, א.

(2) רמב"ם שם רפ"י.

(יהיו לשם שמים)⁵,

עד – הנבואה העיקרית – הנבואה⁶ ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה (משיח) בא"⁷.

וביחד עם זכות זו – יש לכל אחד מאנשי דורנו האחריות לקבל על עצמו "שופטיך" ו"יועציך", ולציית להוראות ועצות טובות שלו – ובלשון רבים ("שופטיך" ו"יועציך"), ריבוי משפטים וריבוי עצות, נוסף על כך שזה בא (ומיוסד על ההוראות ועצות) מ"שופטיך" ו"יועציך", "מאן מלכי רבנן", ורבותינו נשיאינו בדורות שלפני זה – שאז יש לזה גם התוקף המובן לכל א' בבחי' עצה טובה (לא רק בדרך ציווי), שאפילו אם הוא אוהז מעצמו (ואפילו אם יש לו סיבה ע"פ תורה ושו"ע ממה לאחוז מעצמו), הרי יחיד ורבים הלכה כרבים⁸ – כדעת ה"שופטיך" ו"יועציך" – רבים.

וע"י הקבלה וקיום ההוראות ד"שופטיך" ו"יועציך" שבדורנו – נעשה עי"ז גופא המעין והתחלה דקיום התפלה⁹ "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה" בגאולה האמיתית והשלימה (כנ"ל), במכ"ש מזה ש"סוף מעשה במחשבה תחלה"¹⁰, עאכ"כ שזה כבר גם בדיבור ("ניב שפתיים", ענין הנבואה), כנהוג לאחרונה לבטא דברים בדיבור, כולל ובמיוחד – שהנה הנה באה הגאולה.

– ועפ"ז ישנו גם מענה על השאלה ששואלים על כך שמדברים לאחרונה שהגאולה באה תיכף ומיד ממש – לכאורה: כיצד יכול זה לעבור ולהצליח בצורה חלקה כל כך; כיצד יגיבו בני הבית על זה, ומה יאמר העולם על כך?! והמענה הוא, שאילו היו עניני הגאולה חידוש, אולי הי' מקום לשאלה; אבל היות שהגאולה אינה חידוש דבר, אלא כל עניני הגאולה התחילו כבר ("כבתחלה") וכבר נמשכו ונתקבלו בעולם הזה הגשמי התחתון שאין תחתון למטה ממנו (בבחי' "יועציך כבתחלה") – לא יהי' פלא כאשר הגאולה באה תיכף ומיד ממש!

(משיחת ש"פ שופטים, ז' אלול ה'תשנ"א – מוגה, תרגום מאידית*)

(5) משלי ג, ו. אבות פ"ב מ"ב. וראה רמב"ם הל' דיעות ספ"ג. טושו"ע או"ח סרל"א.
 (6) לא רק בתור חכם ושופט אלא בתור נביא, שזהו בודאות – ראה מאמרי אדה"ז קצרים ע' שנג"ד.
 (7) שה"ש ב, ח ובשהש"ר עה"פ.
 (8) ברכות ט, א. וש"נ.
 (9) ולהעיר שזהו ברכה הי"א בתפלת שמונה עשרה, אשר ענין אחד עשר הוא בחי' כתר, שלמעלה מהשתלשלות דע"ס (ע"ד בחי' שופט שהוא שלא בערך להנשפטים), הכולל ונמשך גם בע"ס (ע"ד בחי' יועץ).
 (10) פיוט "לכה דודי".
 (* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.)

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנצ'יק
 נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש – אחר הצות היום – ה'תשס"ב
 יה"ר שיקיים היעוד 'הקיצו ורגנו שוכני עפר' והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד מ"ש